

Pfeijffer, Ilja Leonard, *Monterosso mon amour*. Een novelle. S.I., Stichting Collectieve Propaganda van het Nederlandse Boek, 2022.

Deze novelle is een 'boekenweekgeschenk'. Ik had nog nooit wat van Pfeijffer gelezen, maar nu dus wel. En ook nog heel snel want het is een klein boekje van slechts 92 bladzijden.

Het leest heel vlot en is soms erg grappig. De lezer wordt meer dan eens in het verhaal betrokken doordat hij min of meer rechtstreeks aangesproken wordt. De intrige is knap, maar op het einde krijgt het verhaal een te groot Dickens/Conscience gehalte. Het is al een zeer onwaarschijnlijk toeval dat Carmen, die naar Monterosso reist om daar – heel misschien – haar

vakantieliefde 'Antonio' na vele jaren terug te zien, op het strand een dertienjarig jongetje ziet dat precies dezelfde rots beklimt als destijds Antonio. Maar het is een beetje 'des Guten zuviel' als dat jongetje ook nog het zoontje blijkt te zijn van de inmiddels overleden Antonio.

Afgezien daarvan is het een leuk novelletje dat in ieder geval vlot leest.

61: Ze is een fundamentaliste in haar altruïsme en haar hartstochtelijke gedrevenheid om een ander een gunst te bewijzen kan door niets of niemand worden afgeremd en zeker niet door de banale bijkomstigheid dat die ander die gunst niet op prijs stelt.

Houden. Veel plaats neemt het niet in en ik denk niet dat De Slegte er enige interesse voor heeft.

Philip Vermoortel

05-2022